

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

PROSINEC

2017/2018

Bojíte se čertů?

Ocenění od NF IMPULS

Úspěšná vánoční výstava!

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 20. 11. se konaly podle plánu třídní schůzky
- 22. 11. absolvovaly šestky v rámci prevence pořad o úrazech míchy a páteře
- 23. 11. proběhl v Kolíně turnaj ve florbale pro 8. a 9. ročník
- 23. 11. navečer někteří žáci 6. B připravovali s rodiči výrobky na vánoční výstavu
- 25. 11. jel KMD do Národního divadla na operu Čert a Káča
- 27. 11. ozdobila družina a osmá třída stromeček na výstavě města Kouřim
- 27. 11. se sešli v 16.00 zákonní zástupci budoucích prvňáčků
- 27. 11. se konalo školní kolo olympiády v českém jazyce (8. a 9. ročník)
- 28. 11. vyrazila 2. A do kina v Říčanech
- 30. 11. se konal turnaj ve florbale pro 3.-5. ročník (Pečky)
- 30. 11. měl celý 1. stupeň pořad Bezpečný pes
- 30. 11. proběhl průvod adventních světýlek k zahájení adventu
- 1. 12. pracovali všichni na přípravě vánoční výstavy
- 1. 12. odpoledne s výrobou vánočních dekorací pomáhali rodiče ve 4.B
- 4. 12. závodily dívky z 8. a 9. tříd ve florbale v Kolíně
- 5. - 6. 12. se konala na MěÚ v Kouřimi prodejní vánoční výstava dětských výrobků
- 5. 12. přijeli do školy zástupci NF IMPULS, aby předali **ocenění Nele Barabášové a Elišce Holé**, výherkyním výtvarné soutěže
- 5. 12. proběhla mikulášská nadílka na 1. stupni
- 7. 12. navštívily děti z družiny s vánočními přáními obyvatele Penzionu U Pražské brány
- 8. 12. vyrazili naši turisté do Kutné Hory do Muzea čokolády a do Dačického domu
- 11. 12. pekli zástupci 6. A tradičně štrůdly pro UNICEF - za výtěžek z akce si třída koupí **panenky UNICEFU**
- 12. 12. proběhl prodej štrůdlů v prostorách školy
- 12. 12. se malovala okna, soutěžilo se ve dvou kategoriích, v kategorii 5. - 7. ročník vyhrála se svým andělem děvčata z 5. B, v kategorii 8. - 9. ročník zvítězil sněhulák 9. B
- 12. 12. navštívila vánoční program na místním skanzenu 4. A a 2. B
- 12. 12. proběhl školní miniturnaj ve florbale, výsledky dále
- 14. 12. jela 6. B a 7. B do Prahy do Muzea Karlova mostu a Muzea Karla Zemana
- 14. 12. navštívily šestajovickou čokoládovnu 3. AB
- 18. 12. vyrazila 4. B na zámek do Radimi
- 19. 12. měla výlet do Prahy do obou muzeí i 6. A a 7. A
- 20. 12. besedovala 5. B a 4. C se spisovatelkou Alžbětou Dvořákovou
- 20. 12. vyrazila do místního skanzenu i 5. A
- 21. 12. jsme se rozloučili se starým rokem vánočními besídkami a programem Umíme si hrát (1. stupeň) a Bavíme se sami (2. stupeň)

Stane se:

- 22. 12. máme **ředitelské volno**
- 23. 12. - 2. 1. **vánoční prázdniny!!!**
- 3. 1. nastupujeme do školy
- 4. 1. proběhne schůzka s rodiči vycházejících žáků
- 11. 1. absolvují 9. třídy besedu s geologem
- 12. 1. jedou naši turisté z kroužku do kuželkárny v Kostelci n. Č. lesy
- 25. 1. proběhne pedagogická rada
- 30. 1. **končí možnost odevzdat fotografie do školní fotosoutěže! Účastnit se může každý!!!**
- 2. 2. máme pololetní prázdniny

Foto z vánoční výstavy J. Hájek

Žijeme ve škole...

FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!! FOTOSOUTĚŽ!!!

30. ledna končí možnost nosit fotografie!!!

TÉMATA:

- **MŇAMKA** - Jíš rád? Vyfoť pěkně upravené jídlo!!!
- **ZAJÍMAVÉ DETAILS KOLEM NÁS** – Cokoli, co tě zaujme!!!
- **ZVÍŘECÍ HRDINA** - Zvířecí momentky, tentokrát nejen zvířata domácí, ale jakákoli!!!

FOTOGRAFIE MUSÍ BÝT **PŮVODNÍ** = TVOJE!!! Ne stažené z internetu!!!

- **Do konce ledna na flashce** ke stažení v souboru, který bude označen **jménem, příjmením a třídou**.
- **Dones osobně p. uč. Bílkové!**

Jak jste si vedli v soutěži o Marii Terezii, první dámě naší historie ?

V listopadu se konala soutěž o Marii Terezii. Všichni žáci druhého stupně měli možnost odpovědět na dvanáct otázek, odpovědi byly k nalezení na informačních plakátech, které zdobily chodbu prvního patra od jara, kdy jsme si připomínali třísetleté výročí narození Marie Terezie. Soutěže se zúčastnilo 54 žáků, správně odpovědělo a jedničku do žákovské knížky dostalo 18 žáků. A jaké tedy byly správné odpovědi?

1. Marie Terezie žila v letech **1717 - 1780**.
2. Jejím manželem byl **František I. Štěpán Lotrinský**.
3. Kromě němčiny ovládala Marie Terezie **latinu, španělštinu, italštinu a francouzštinu**.
4. Dokument zaručující nástup ženy na trůn v případě, že není mužský následovník rodu, se nazývá **Pragmatická sankce**.
5. Války, které Marie Terezie vedla v letech **1740-1748** byly **války o dědictví rakouské**.
6. Významnou vítěznou bitvou v sedmileté válce, která se odehrála **roku 1757**, byla **bitva u Kolína**.
7. **Pět zlatých** bylo **300 krejcarů**.
8. Roku **1774** zavedla Marie Terezie **povinnou školní docházku**.
9. Za své vlády **ztratila Marie Terezie Slezsko**.
10. **Dcera Marie Terezie** a francouzská královna, manželka Ludvíka XVI. se jmenovala **Marie Antoinetta**.
11. Marie Terezie měla **16 dětí**.
12. Po smrti Marie Terezie se stal **císařem Josef II.**

Pochvala za účast v soutěži patří všem účastníkům, nejen těm odměněným jedničkou.

Ludmila Macháčková

Žijeme ve škole...

Rok 2018- 100 let od vzniku samostatného Československa

Pomalu se blíží významné výročí vzniku republiky. Existuje 100 let! Napadlo tě, co se za posledních 100 let stalo? Naše letošní nová rubrika připomene některé zajímavosti této převratné stovky. Vždyť naši praprarodiče žili úplně jinak než my.

Soutěž „VÍŠ, CO TO JE?“

Nové výsledky!

Úkol na konec listopadu byl velmi těžký! Složitý přístroj se jmenoval **OZONIZÉR** a toto slovo neuhodl nikdo! Jako správná se považovala i odpověď masážní přístroj a to odpověděla **Tereзка Skalová z 3.A**, jedna ze sedmi, kteří se odpovědí přiblížili.

Před Vánoci jste si mohli prohlédnout další unikát. **Sušičku na kávová zrna**, která se pokládala na sporák. A kdo je další výherce přednostenky na oběd??? Ve chvíli vydávání časopisu ještě není znám, takže příště.

**PROSÍME VŠECHNY OCHOTNÉ!!! POTŘEBUJEME
NEOBVYKLÉ VĚCI Z MINULÉHO STOLETÍ,**

**DALŠÍ
ZAPŮJČTE!**

Kde: 1. patro 2. stupně u počítačovny

Kdy: Každých 14 dní

Co: Poznáš starý, dnes už nepoužívaný předmět ve vitríně?

Jak: Na přiložené lístky napiš odpověď, své jméno a třídu, lístek vhod' do krabičky

Pro koho: pro všechny žáky i pedagogy

Odměna pro vylosované výherce: poukaz **PŘEDNOSTENKA** na obědě - do dalšího vyhlášení můžeš jít k okénku výdeje obědů přednostně (pokud nechodíš na oběd, dostaneš malou sladkou odměnu)

Prosba všem!!!

**Pokud najdeš na půdě, u prarodičů a praprarodičů nějaký zajímavý předmět,
který se dnes už nepoužívá a byl by vhodný do naší soutěže,**

půjč si jej a přines do školy!!!

Neprozrad', o co se jedná!!

„Pepičku, řekni nám, co se dává do jitrnic!“ „Nevím!“ „Jak to, vždyť tvůj otec je
řezník?“ „No právě, kdybych to řekl, nařeže mi!“

Babička zpívá večer vnukovi ukolébavku. Po chvíli se vnuk ozve: „Babi! Jdi si zpívat
do kuchyně - chce se mi spát!“

BanalFatal mě opravdu dostal

BANAL FATAL- banalita, která změní život. Program **BANAL FATAL** je zaměřen na prevenci úrazů páteře a míchy. Šestky si 21. 12. vylisly přednášku o úrazech a především o situacích, které úrazu předchází. Viděly v prezentaci řadu situací, se kterými se i oni sami potkávají, a slyšeli příběh člověka, který je již 7 let na vozíčku.

Když jsme se dozvěděli, že k nám mají přijet pánové z BanaluFatalu, aby nám vyprávěli o úrazech míchy a páteře, řekla jsem si: „Proč ne?“, ale z výsledku mi běhal mráz po zádech.

Přijeli k nám dva pánové: vozíčkář a sportovec. Nejdříve nám vyprávěli něco o zdravotědě. Pak nám pouštěli videa, kde došlo k nějakému zranění (a většina následků na tato zranění bylo poškození míchy a páteře). Oba pak příběhy komentovali (co lidé ve videu udělali špatně atd.) Později jsme se dostali i na příběh samotného pana vozíčkáře. A z toho jsem moc dobrý pocit neměla a k tomu se ještě přidal příběh o mladé holčině, které nešťastná náhoda změnila celý život. Vlastně už samotné sledování videí nebylo moc příjemné. Z téhle přednášky jsem si pár věcí odnesla: 1) Když budu provádět nějaký adrenalinový sport, ujistím se, jestli není nad mé síly, a zajistím si, aby byly okolnosti v pořádku. 2) Že vlastně problémy, které denně řešíme (nevíme třeba, co na sebe a tak) není nic důležitého, že jsou na světě větší problémy, a proto si taky občas říkám, proč se vůbec trápím nad takovou prkotinou, když jsem mohla v životě dopadnout mnohem hůř. **Wewerka**

Ptali jsme se některých šestáků z béčka: Co tě na přednášce zaujalo? Který příběh tě nejvíc zasáhl? Vyplývá z přednášky nějaké poučení?

Martina: Zaujalo mě, co se stalo tomu vozíčkáři. To, že necítí skoro celé tělo. A vím, že na sebe musím být opatrná.

Adéla: Překvapilo mě, jak dokázal mluvit o svém úrazu. Nejhorší video byl pád do vody v lomu. Musím si dávat pozor, co dělám a vážit si toho, že jsem zdravá.

Vlasta: Zaujala mě vtipnost a upřímnost toho handicapovaného. Je hrozné, že obyčejný skok může skončit tak tragicky. Musím se vždy ujistit, kam skáču - do vody nebo třeba při parkouru.

Nikola S: Zaujalo mě vyprávění o lidech na videu, o tom, jak se jim staly ty úrazy. Zajímavé bylo slyšet toho, kdo je sám postižený a vypráví o tom. Musím být na sebe opatrná.

Michal: Nejvíce mě zaujal příběh a úraz přednášejícího. Uvědomuju si, že je potřebovat respektovat vozíčkáře a pomáhat jim. A třeba taky neskákat do hloubky.

Martin B: Zaujalo mě, že si ročně v ČR poraní páteř asi 250 lidí, to je hodně. Nemám být zbrklý a vše si promyslet.

Nikol: Nemáme dělat blbosti, anebo věci, které neumíme.

Aneta: Zaujalo mě, že se často ty úrazy stávají lidem, kteří jsou opilí, prý až 90 procent.

Bezpečně s pejsky

Akce Bezpečný pes se nám moc líbila a dozvěděli jsme se spoustu informací o stavbě těla pejska, jak pes reaguje v různých situacích a co nám chce svým chováním sdělit. Zároveň jsme se naučili, jak přistupovat ke známým i neznámým psům nebo co dělat v případě napadení. A nakonec jsme dostali domácí úkol - naučit rodiče správnému postoji při útoku zlého psa.

L. Zahradníčková

Bezpečný pes pro první stupeň

Ve čtvrtek 30. listopadu přišli do školy nejen dva psovodi, ale také jejich čtyřnozí kamarádi.

Povídání o psech, jejich chování, o jejich řeči těla. A co se dětem líbilo? Samozřejmě pejsci, ale také dobré rady např. jak se skamarádit s cizím pejskem, anebo co znamená, když pesek vrtí ocáskem a kdy má strach. Velmi důležitý byl nácvik situace, kdy proti nám běží zlý pes. Víte, co máte udělat? Zakleknout, kolena od sebe, pro lepší stabilitu. Proplést prsty a založit ruce za hlavu. Rukama zakrýt i uši. Pak celou hlavu i s rukama schovat mezi kolena. Nemluvit, nehýbat se. Prostě se psovi vzdát. Dát mu najevo, že je silnější soupeř. Snad to nebudeme nikdy potřebovat. A budeme mít kolem sebe jen opravdové psí miláčky.

H. Kolpáková a 4.B

ŠKOLNÍ MINITURNAJ VE FLORBALU

V úterý 12. 12. se konal během dopoledne turnaj 2. stupně ve florbalu. V mladší kategorii (6.-7. třída) si první místo vybojovala mezi děvčaty 7. B a mezi chlapci 6. A. Ve starší kategorii byla nejlepší děvčata z 9. A. Po urputných a vysilujících bojích mezi chlapci 8. - 9. tříd nakonec nevyšel vítěz, všechny týmy měly stejný počet bodů a stejné skóre. Nakonec všechny čekala sladká odměna.

Text M. Randíková, foto vítězné mladší týmy

Žijeme ve škole...

Opera Čert a Káča

V sobotu 25. listopadu vyrazil Klub mladého diváka do Národního divadla na operu podle pohádky Čert a Káča.

Nejprve jsme se byli podívat na základní kameny. Na každém bylo napsáno, z jakého města je a kdy byl přivezen na stavbu budoucího skvostu.

Na začátku opery byla takzvaná operní přehra a po ní začala doopravdová hra.

Samotné představení mělo tři dějství a každé se samozřejmě konalo v jiném prostředí.

První bylo na statku při posvícení, kde se všichni občané vsi zlé Káče posmívali za její představy o tom, že si najde manžela, který bude opětovat její lásku (jak se ukázalo, měli pravdu).

A my se o první přestávce vydali na střechu divadla s nádherným výhledem.

Druhé dějství probíhalo v pekle, kam čert přivedl Káču.

A i čerti jako nejhorší sebranka uznali, že to je nejhorší dívka na světě, protože byla arogantní, namyšlená a k čertovi, který ji tam přivedl místo zlé baronky a kterého si chtěla nakonec vzít, byla velmi přísná a stále ho bila jeho vlastním ocasem.

A potom začala poslední třetina opery. Konala se v sídle baronky, kterou měl čert odnést do pekla, ale přišel jí na pomoc vesnický ovčák, který předtím odvedl Káču z pekla. Čert byl oklamán a nikoho do pekla nedostal.

Můj názor? Víc jsem rozuměl anglickému překladu, který běhal nahore na tabulce, než tomu, co dole na jevišti zpívali!

Štěpán

Wewerka dodává:

Musím říct, že na opeře jsem byla poprvé a není to vůbec špatné. Příběh se mi dějem i zpíváním líbil, ale Káča nebo Kněžna občas zpívaly na mě až tak vysoko, že jsem jim skoro nerozuměla a musela jsem si to, co zpívají, překládat zpětně na tabuli, kde se představení překládalo do angličtiny. Ale to je jediné mínus, jinak se mi představení moc líbilo

Anketa k vánoční show Devátáci a retro k tomu

Do letošní vánoční show, kterou připravují deváté třídy, postoupilo 9 soutěžících, kterých jsme se zeptaly na dvě otázky:

1) Co budeš dělat na vánoční show? 2) Co tě donutilo přihlásit se?

A zde jsou odpovědi:

Miša Kubátová z 6. A – Budu zpívat. Chtěla jsem si to vyzkoušet.

Matyáš Wojewoda ze skupiny ze 7. A – Budeme dělat scénky „Řekni to písni“. Všichni jsme se shodli, že to chceme zkusit.

Nikola Strejčková z 6. B – Budu zpívat. Kamarádi mi říkají, že pěkně zpívám a mám to zkusit.

Matouš Petrásek z 6. B – Budu tancovat, protože rád tancuji.

Kristýna Postránecká ze 7. A – Budu zpívat. Líbí se mi ta soutěž, tak ji chci vyzkoušet.

Honza Hakl ze skupiny z 6. A – Budeme zpívat a tancovat ve zvláštní řeči. Nechal jsem se přemluvit mojí kamarádkou.

Zuzka Tomečková ze skupiny z 6. A – Budeme zpívat. Nechtěla jsem v tom kamarádku nechat samotnou mezi kluky.

Eliška Švejdová ze 7. B – Budu zpívat. Zpívání mě baví.

Nela Barabášová z 8. tř. – Budu zpívat. Chtěla jsem si zasoutěžit už minulý rok, ale bála jsem se, letos jsem se již odhodlala.

A zde jsou **odpovědi porotců na otázky: 1) Chtěla jsi být porotcem? 2) Kdo je tvým favoritem?**

Bára Hykmanová z 9. A – Do porty jsem byla vylosována. Nejvíce se mi zatím líbí scénky sedmáků.

Denisa Hykmanová z 9. B – Chtěla jsem si vyzkoušet být porotce. Můj favorit je Nela Barabášová.

ačmE + Ester

Žijeme ve škole...

Společně jsme vyráběli na vánoční výstavu

Ve čtvrtek 23. 11. naše třída pozvala své rodiče a prarodiče do školy, aby nám pomohli vytvořit nějaké výrobky na vánoční výstavu.

Na výběr jsme měli buď vytvářet anděla ze sisalu, nebo stromeček z proutí. My s mamkou jsme se rozhodli pro anděla. Připravili jsme si materiál, vytvořili si postupně ruce, hlavu, tělo a křídla a nakonec všechno spojili dohromady.

„Stromečkáři“ si nejdříve vytvořili kužel

z pletiva, poté do něj vplétali proutí a nakonec si stromeček ozdobili. Musím říct, že jsem si vyrábění užila a myslím, že se nám vše moc povedlo.

Wewerka

P. učitelka Bílková dodává: Tvoření bylo příjemné a děkuji všem zúčastněným!!!

Předvánoční tvoření

O týden později probíhalo tvoření v celé škole. Věnovali jsme mu dopoledne 1.12. Každá třída měla za úkol vyrobit několik dekorací, ozdob a jiných vánočních drobností. Vše bylo pak nabídnuto na vánoční výstavě.

Chondra: Naše třída 6. B tvořila výrobky na vánoční výstavu. Já jsem vyrobil anděla z polínka, hlavu a křídélka měl z polystyrenu. Ve volných chvílích jsem dělal stromečky z dřevěných polínek, ostatní vytvářeli stromečky z provázků, ze dřeva a dalších materiálů. Moc se mi to líbilo, bavilo mě to a výrobky se nám povedly.

Foto M. Bílková

Tvoření ve 4. B

V letošním roce jsme se nemohli zúčastnit tradičního celodenního vyrábění, protože jsme měli lekci plavání. Připravovali jsme se tři odpolední vyučování, a dokonce i jeden večer, kdy nám přišly pomoci maminky a tatínkové. Lepili jsme linecké, pracovali s břizou, taky jsme nazdobili legrační štětce pro tatínky, malovali trička, zdobili svícný a vyrobili jsme krásné vánoční věnce na zavěšení. U toho jsme se bavili a smáli, cpali se vším možným a byla pohoda. Milé maminky a tatínkové, velmi si vážím vaší pomoci.

Text a foto H. Kolpaková

Vánoční výstava letecky

Letos výstava proběhla 5. a 6. prosince, tradičně v sále na MěÚ. Výrobky byly krásné a téměř všechny se vyprodaly během prvního dne. Návštěvnost našich výstav je tradičně vysoká, dospělí obdivovali šikovnost dětí a děti šikovnost svých spolužáků. Výtěžek z akce předčil naše očekávání. Škola získala neuvěřitelných 20.885 Kč, penízky budou uloženy na účet SPŠ. Částka 2.000 Kč bude poslána - také tradičně - hnutí Na vlastních nohou - Stonožka, pro které malujeme už přes 20 let vánoční přání.

Foto z výstavy J. Hájek

Třída 3. A byla v čokoládovně v Šestajovicích

Žáčkové psali:

Kája H.: V čokoládovně se mi líbilo, protože jsem si mohla sama zkusit výrobu čokolády, která mi velmi chutnala.

Eliška H.: Na výletě v Šestajovicích jsme viděli zvířátka. Byli to ovce, koně, slepice, kozy, sova, prasátka, králíci. Vyráběli jsme si čokoládu. A já jsem ji ozdobila mandlemi a kokosem. Ještě jsem si vyrobila srdíčko z bílé čokolády.

Eliška O.: V čokoládovně mě bavilo dělat čokoládu a dát tam cokoliv. Bílou čokoládu jsme zdobili barevnou čokoládou. Potom jsme si ji zabalili do krabičky a vzali domů. Někdo mlsal už v čokoládovně. Domů jsme si přinesli plastovou lžičku zapaštěnou v kousku čokolády.

Nikča Z.: V čokoládovně se mi moc líbilo, protože jsem si mohla sama vyrobit svou čokoládu. Chutnala mi moc. I zvířátka byla k pokoukání. Líbil se mi pán s legrační čepicí. Všichni jsme se smáli. Užila jsem si to moc.

Perličky z českých školních lavic

Staří Egypťané postříkovali mrtvoly takovými postříky, aby je nesežrali červi.
Gladiátoři byli v Římě otroci, kteří bojovali proti šelmám nebo proti sobě v harémě.
V bitvě u Maratónu bojovali Maratónové proti Řekům.

Předvánoční výlet do Prahy stál za to

Téměř tradičně vyjíždějí šestky a sedmičky na výlet do Prahy za dobrodružstvím. Letos 6.B a 7.B jela 14. prosince. A bylo to skvělé.

Počasí kouzlilo nad Prahou barevný tanec mraků, fičel vítr a proháněl se řece, dělal vlny a vlnky a do toho všeho prosvítalo zimní slunce. Nádhera. Cílem výletu bylo Muzeum Karlova mostu, kde se jednak děti dozvěděly něco o stavbě Karlova mostu, ale také se na lodi projely okolo mostu, poseděly s čajem a

perníkem, pokochaly se vyhlídkou na Hradčany, Čertovku, Národní divadlo a Petřín. A pochopitelně obdivovaly samotný most. Taky prozkoumaly hejna labutí a kachen.

Druhá část exkurze byla návštěva Muzea Karla Zemana. V muzeu se děti ponořily do tajů triků s loutkami, ohmataly si repliky technických vynálezů tohoto výtvarníka a taky si zkoušely, jak to vypadá při aranžování filmových scém. Interaktivní výstava je velmi pěkná

Nechyběl ani MC Donalds a prohlídka trhů na Staroměstském náměstí. Vánočně jsme se naladili, teď jen aby už Vánoce byly tady.

M. Bílková, foto BPav

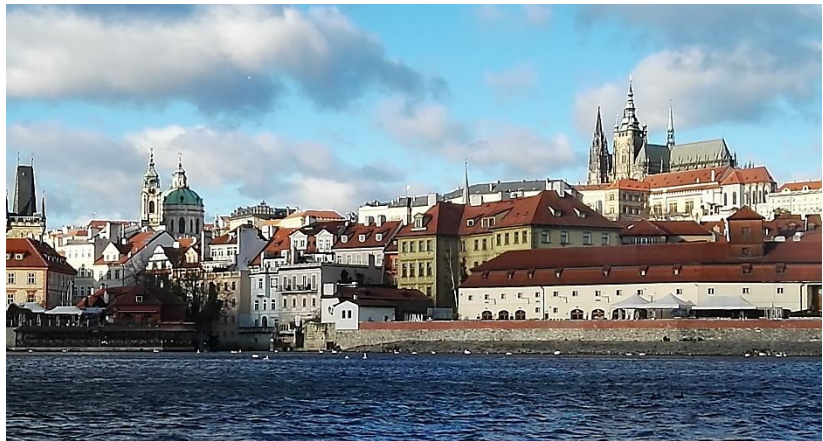
Šestáci psali:

Nikol: Nejvíce se mi líbila projížďka lodí po Vltavě a Muzeum Karla Zemana. Na trzích byly krásné věci.

Klára: Nejvíce mě překvapilo Muzeum Karla Zemana, bylo interaktivní. Největší zážitek byla ale projížďka na lodi a překvapilo mě, že jsme od námořníků dostali čaj a perník. Na Karlově mostě měli barevné holuby.

Aneta: Bylo to super! Jen přednáška o historii Karlova mostu mě moc nebavila.

Marek Z: Mně se líbily ty zámky na zábradlí, které značí, že sem chtějí ti lidi ještě vrátit.

Vlasta mimo jiné píše: Zaujala mě přehlídka barevných holubů. V muzeu mají největší slaměný betlémv Evropy. A v Muzeu K. Zemana jsme viděli, jak se natáčelo 20 000 mil pod mořem nebo Cesta do pravěku.

Nikola S.: Líbilo se mi, že mi dali na hlavu toho barevného holuba a byla jsem ráda, že mě nepokakal. Splnila jsem si svůj sen vyfotit se s vodníkem. A kamarádi mě podpořili, abych si koupila hrací kolotoč. A měla jsem horké jablko.

Eva: Moc se mi líbila plavba na lodičce, protože i když jsem v Praze často, na lodi jsem tam ještě nebyla.

Žijeme ve škole...

Byli jsme potěšit obyvatele v Domově pro seniory

Dne 7. 12. 2017 jsme s dětmi ze ŠD navštívili Domov pro seniory U Prašné brány v Kouřimí. Žáci si připravili pásmo vánočních písní a básní. Děti předaly vlastnoručně vyrobená přání a dárečky. Na závěr jsme si s dětmi zahráli a zazpívali u vánočního stroměčku na náměstí. *Vychovatelky ŠD*

Páté štrúdlování v šesté A

Opravdu je to už po páté, kdy si šestáci mohli moukou na tvář kreslit indiánská znamení. Ano. Drží je to už třetí rok a jsem tomu upřímně ráda. Tomu, že mají někteří mouku až za ušima. I tomu, že nám dokazují, že mají dobré srdce. Z vlastních zásob upatrali sedmáct šišek sladkých štrúdlů. Ve svém volném čase je prodali a vydělali na tři UNICEF panenky (zbývající část doplatila škola). Zase zachránili tři lidské životy, protože koupí panenky zajistí očkování tří dětí v Africe proti hlavním smrtelným chorobám. Přišli všichni. Dokonce i děvčata, která v červnu opustila svou kmenovou třídu a odešla na kutnohorské gymnázium. Děkuji Vám, děti, že máte srdce na pravém místě! A těším se na příště. Přestože ve třídě zavládl hodinový chaos, jablka všude, válečky se kutálely po zemi, mouka vířila vzduchem a podlaha lepila lépe než vteřinové lepidlo. Za to všechno nám to stojí. Za vůni skořice a vanilky, ale hlavně za dobrý pocit, že jsme zase o krok blíže být lepšími lidmi. A to se počítá!

Text H. Kolpaková, foto BPav

Pečlivě zabalené perly aneb Jak bych se musela pořádně potrestat

Jméno Jára Cimrmana, tohoto všestranného českého génia, řada z vás zná. Nicméně jeho pedagogické zásady budou znát patrně jenom někteří. Jednu z nich vám tedy přiblížím: „Zásada trestání učitele učitelem. Cimrman vycházel z předpokladu, který uznává - teoreticky - i dnešní škola, že žáci mají mít svého učitele rádi, a tudíž by je mělo mrzet, když učitel trpí. Jak to vypadalo v praxi: Když mu žáci například nalili vodu do kalamáře, nepustil se Cimrman celý týden na krok z domu (měl tzv. zaracha). Žáci měli v tu dobu volno, a tedy dostatek času, aby ho mohli litovat. Jindy zase reagoval na nezbednost žáků těmito slovy: "Nedám si dnes po obědě doutník. Neplačte, sami jste si to zavinili!" Tolik citace ze semináře Divadla Jára Cimrmana.

Při opravování testu z raného středověku jsem došla k závěru, že bych měla mít minimálně celý týden zaracha a že bych si navíc měla alespoň jednou v podvečer odepřít svou oblíbenou sklenku vína. Posuďte sami výši mého trestu: Velká Morava se rozkládala u řek Eufrat a Tigris, dle dalšího znalce bychom ji našli v povodí řek Morava a Nil. A kdyby vás zajímalo, jakou řečí hovořili obyvatelé Velké Moravy, byla to francouzština.

L. Macháčková

Děti rozzářily pacienty s roztroušenou sklerózou

Praha/Kouřim, 27. 11. 2017 - Stovkami slunečnic na fotkách i obrázcích podpořily děti základních a mateřských škol kampaň Rozsviťme Českou republiku. Projekt Nadačního fondu IMPULS pomáhá pacientům s roztroušenou sklerózou (RS). Symbolem této akce je právě slunečnice a děti z celé republiky ji ztvárnily v mnoha podobách.

První cenu v kategorii Malování získaly Nela Barabášová a Eliška Holá ze základní školy Kouřim. Fotografickou soutěž vyhrála 4. A z pražské ZŠ Chodov. Výherci dostanou společenské hry a návštěvu ZOO. „Všechno, co děti nakreslily a nafotily, bylo neuvěřitelně optimistické, a těžce jsme se rozhodovali, kdo vyhraje,“ přiznává fotograf, cestovatel, a také pacient Aleš Zajíček, který zasedl v porotě zároveň s první dámou české violy Kristinou Fialovou a výtvarnicí a sochařkou Zuzanou Čížkovou.

„S Nadačním fondem IMPULS spolupracujeme již od loňského roku, kdy pro něj naše děti poprvé malovaly novoroční přáníčka. Proto, když nám paní Vojáčková z NFI řekla o projektu Rozsviťme Českou republiku, s účastí jsme neváhali ani minutu,“ říká Mgr. Marie Bílková, učitelka výtvarné výchovy na ZŠ Kouřim. „O nemoci s dětmi mluvíme už delší dobu. Dokonce jsme zjistili, že některé děti se s RS ve svém okolí už setkaly,“ doplňuje učitelka. Za důležitý považuje právě příběh, který za projektem stojí – pomoc nemocným. „Z vítězství našich žákyň máme velkou radost, dívky jsou nadšený, že jim cenu přijedou zástupci NFI předat osobně.“

Kampaň Rozsviťme Českou republiku odstartovala letos na jaře. „Lidé společným sázením slunečnic a finančními příspěvky podpořili pacienty a rozzářili tak jejich dny. Cílem letošního ročníku je podpora rehabilitace a psychoterapie pacientů, což jim pomůže žít plnohodnotný život navzdory nemoci,“ vysvětluje za organizátory projektová ředitelka Nadačního fondu IMPULS Jana Vojáčková. „Roztroušená skleróza je velmi vážná diagnóza, která může zasáhnout do života každého z nás. Čím více o ní budeme vědět, tím lépe se s ní pak můžeme vypořádat. Proto jsme rádi, že kampaň svou tvorbou podpořily školky a školy a učitelé dětem při tvoření vysvětlovali základní informace o nemoci. Nikdy totiž není brzo naučit se důležité věci,“ popisuje.

Přehled vítězů:

- Fotografická soutěž – třída 4. A ZŠ Chodov, Praha
- Malovací soutěž
 1. místo: Nela Barabášová a Eliška Holá, ZŠ M. Šolleho, Kouřim
 2. místo: Henrieta Ella Hralová, ZŠ Chodov, Praha
 3. místo: Klára Vychodilová, ZŠ Praha-Radotín; Dita Pánková a Klára Kudláčková, MŠ Mašinka, Jihlava

Předávání cen v ZŠ M. Šolleho v Kouřimi proběhne v úterý 5. 12. 2017 v 10 hodin..

Žijeme ve škole...

O Nadačním fondu IMPULS

Nadační fond IMPULS (NFI) vznikl v roce 2000. Jeho cílem je podporovat projekty v oblasti vědy, výzkumu a terapie pacientů s roztroušenou sklerózou (RS) mozkomíšní v ČR. Přispívá zejména na fyzioterapii a psychoterapii, které nejsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, věnuje se podpoře vzdělávání a osvětové činnosti. Jako jediná nestátní nezisková organizace v EU je zřizovatelem celostátního Registru pacientů s RS (ReMuS), jeho financování zajišťuje z vlastních zdrojů. Více informací na www.nfimpuls.cz.

O projektu Rozsviťme Českou republiku

Osvětová kampaň Rozsviťme si klade za cíl podpořit pacienty s roztroušenou sklerózou a zlepšit jejich možnosti a dostupnost léčby a rehabilitační péče. Symbolem projektu je slunečnice. Její jádérka představují jednotlivé pacienty, okvětní lístky slunečnice zase aktivity NFI a patientských organizací. Stonek symbolizuje zdravou populaci, o níž se potřebují lidé s „ereskou“ opřít a listy na stoncích znázorňují podané pomocné ruce rodiny či přátel. Sázením a sdílením fotografií či namalovaných rozkvetlých slunečnic podpořili pacienti s RS společně s dospělými i ti nejmenší.

Veronika Ostrá

Poděkování za rozsvícení celé České republiky a jak se ukázalo, i kousku Evropy

„Nejhorším hříchem k našemu bližnímu není nenávisť, ale lhostejnost“ G. B. Shaw

Před několika měsíci, když léto pomalu střídalo jaro, se na pěti místech v ČR sešli lidé, kteří přišli spolu s Nadačním fondem IMPULS podpořit pacienty s roztroušenou sklerózou (RS). Zasadili slunečnice, aby rozsvítily, povzbudili, aby těm, kteří o RS neslyšeli, předali několik informací. Málo, ale někdy i to málo znamená rozdíl, který nás dělí od propasti.

Happening sázení slunečnic, Rozsviťme ČR, chytil za srdce účastníky sázení a inspiroval další, že šli a zasadili si svoji slunečnici také (sázeli jste také? Tak víte, o čem mluvíme...). Potom byl už jen krůček k tomu, aby zaznělo – pošlete nám svoji slunečnici a za chvíli - pojd'te ji namalovat, vyfotografovat, zapojte se do soutěže a podpořte svoji účastí pacienty s RS.

A tak začaly přicházet fotografie, potom obrázky. Jedny hezčí než druhé, všechny plné radosti a optimismu. Každé dílko ještě neslo další vzkaz, ano, nejsou nám lhostejní lidé kolem nás. Nejsou nám lhostejní ti, jejichž životním soupeřem je nevléčitelná nemoc.

Porota, která hodnotila všechny jak fotografie, tak obrázky, měla těžkou hlavu z toho, jak vybrat nejlepší z nejlepších... jak vybrat jen pár tam, kde máte chuť vybrat všechny.

Naše poděkování patří všem, kteří jste nám poslali obrázek, fotografii, kdo jste si zasadili svoji slunečnici. Poděkování patří dětem, rodičům a také jejich paním učitelkám. Všem, kteří berou vážně vzkaz, že není nikdy brzy se naučit nové věci...

Děkujeme Vám za to, že nejste lhostejní, že vedete děti, aby nebyly lhostejné, aby dokázaly pomoci, aby dokázaly podat pomocnou ruku tam, kde je zapotřebí a kdy je zapotřebí, že jste se všichni dokázali zastavit a se slunečnicí poslat naději dál. Naději každému nemocnému, každému, kdo doufá, že nevléčitelná nemoc se stane vyléčitelnou.

Paní ředitelko, paní učitelky, paní starostko, děti, Nelo, Eliško – děkujeme!

Váš Nadační fond IMPULS.

Foto A. Zajíček

Zajímáme se o své okolí...

Praha jinak

Praha nám stále znovu a znovu nabízí nové a krásnější pohledy. Je pravdou, že lidé cestují po celém světě a hledají stále nová místa, ale nakonec se ukáže, že to nejkrásnější máme vždycky na dosah ruky.

O prázdninách jsem brouzдал po našem hlavním městě a objevil nový pohled na něj - tentokrát z jiné perspektivy. Největší zážitek totiž byla návštěva teras v paláci

Lucerna na Václavském náměstí, které byly otevřeny jako výstava na pouhý jeden týden v srpnu. Najednou jsem se nedíval na Prahu ani ze zdola, ani z vrchu, ale byl jsem na stejné výškové úrovni s Pražským hradem, Petřínem a dalšími památkami. Střecha Lucerny je nyní uzavřena k další rekonstrukci, a tak nezbývá než doufat, že se jednou znovu a napořád otevře pro širokou veřejnost.

Tex a foto Alex

Výlet do Adršpašských skal

O prodlouženém víkendu jsem se vydal na procházku do Adršpašských skal, které se nahází poblíž polských hranic kousek nad Náchodem v tzv. Broumovském výběžku. Je to národní přírodní rezervace.

Obvykle bývají plné návštěvníků, my jsme však měli ošklivé počasí, takže jsme tam byli téměř sami. Našli jsme zde spoustu krásných skal se zajímavými tvary, které připomínají slona, zub, dva milence, džbán... Na začátku prohlídky je zatopený lom, který určitě v létě láká ke koupeli, ale pozor je to přísně zakázáno. Také zde pramení řeka Metuje, ve které se můj bratr ve 3°C vykoupal, když ji přeskakoval (to je také zakázáno :D). Zajímavé je, že se do skal lidé báli chodit, než tam v roce 1824 vypukl požár, který zničil místní stromy, a ukázalo se, jak je to tam krásné. Je to sice přibližně 140 km daleko, ale rozhodně bych doporučoval tam zajet o víkendu a podívat se alespoň k Malému vodopádu, cesta tam je velice příjemná a krásná.

Text a foto Dody

Lékař po operaci slona: „Výborně, ale jeden nástroj jsme uvnitř nechali!“
Druhý: „No ale kde je sestřička?“

Zajímáme se o své okolí...

Světznámý muzikál byl opravdu špičkový

V říjnu jsem byl na světznámém muzikálu Ples upírů v divadle GoJa.

Příběh začíná v jednom hostinci kdesi v Transylvánii. Do těchto končin zavítá starý profesor se svým pomocníkem a ubytuje se zde, aby zkoumal upíry, kteří podle něj stojí za zvláštními úmrtími v okolí v poslední době.

Hned se seznamují s dcerou hostinského Schagalla, která okouzlí staříkova společníka. Dívka je však přísně střežena svým otcem nejen před novými nocležníky, ale i před upířím hrabětem.

Všechna opatření jsou zbytečná, chlapec se s dívkou setká a vyzná jí lásku. Avšak i Drákula se vloupe do domu a očaruje ji. Dívka za ním sama utíká do jeho zámku. Otec se jí snaží zachránit, ale stává se jen další upířím obětí. Profesor a jeho zamilovaný student se vydává na vědeckou, ale i záchrannou výpravu.

Na zámku je uvítá sám hrabě Drákula se svým podivným synem. Při plese upírů je dívka obřadně napadena a částečně vysáta. I když se zamilovanému chlapci a profesorovi podaří dívku ze zámku

osvobodit, je už pozdě a dívka se stává upírkou. Příběh ale končí happy endem. Když chlapec vyznává svou lásku, kousne ho a promění ho taky v upíra. Představení se mi moc líbilo a doporučuji ho všem.

*Text Jonáš,
foto z internetu*

Knížka Hobit, to je zážitek

Nedávno jsem dočetl knížku Hobit. A řeknu vám, že to bylo super čtení a neumím si představit, jakou měl John Ronald Reuel Tolkien fantazii!

Knížka vypráví o hobitu Bilbovi, což je takový „trpaslík“, který má strašně chlupaté nohy, takže nenosí boty a umí se dobře plížit. Hobit byl obyčejný peněženě dobře zabezpečený občan vsi Hobitín, kterého navštívil čaroděj Gandalf, a po něm přišli trpaslíci: Thorin Pavéza, Balin, Dvalin, Dori, Ori, Nori, Gloin, Oin, Fili, Kili, Bombur, Bofur a Bifur. A vyrazili na „Cestu tam a zase zpátky“. Hobita Bilba vzali s sebou jako zloděje odborníka.

Šli totiž do hory plné zlata, která dřív patřila právě trpaslíkům, ale převzal ji obrovský zlý drak. Trpaslíci na cestě po Středozemi -kde všechny postavy z knížky žijí- prožili spoustu smrtelně nebezpečných zážitků, které ani neumím vylíčit, takže je lepší knížku přečíst. Každopádně nad drakem zvítězili.

Hobit se nakonec s jistým bohatstvím vrátil domů, kde zjistil, že ho po tříročním putování prohlásil Hobitín za mrtvého, a tak se jeho věci rozprodávaly na veřejných burzách. A tak většina jeho bohatství padla na opětovnou koupi věcí a nábytku. Potom už jen dožíval a byl šťastný z toho, že mohl vydat a prodat upravenou verzi svého cestovního deníku, Hobit aneb cesta tam a zase zpátky. Doporučuji!!!

Štěpán

Proč mě dneska čerti straší?

Proč mě dneska čerti straší?

*Já nezlobím maminku,
jenom někdy, chvilinku.
A už běžím dát jí pus,
potom tiše, bez rámusu,
jdu si s tátou hrát,
nebo klidně spát.*

Mikuláši náš, copak pro mě máš?

**Bylo to tak, je to tak a asi to
i tak bude, že 5. 12. večer
chodí Mikuláš s andělem a
hlavně čertem. I ve škole ten
den probíhá mikulášská
nadílka.**

Teď už se čertů nebojím, ale v době, kdy mi byly čtyři roky, to bylo jinak. Každý rok 5. 12. jsme chodili k bratranci, kam chodil čert Bert. Vždy jsem se strašně bála, někdy jsem si i zabrečela. Pokaždé nám čert řekl, jaké jsme hříchy provedli (a věděl toho spoustu), museli jsme přednést nějakou básničku a dostali své balíčky. Ale ten rok jsme si s bratrancem začali všechno dávat dohromady a zjistili jsme, že „čert“ Bert je vlastně děda. Totiž děda vždy přišel, až když „čert“ odešel, a bylo tam více nejasností. A tak vše strašidelné skončilo, ale balíčky dostávám doteď, od někoho jiného ☺.

Werka

Jonáš:

Když jste byli malí, také jste se báli čertů? Pokud ne, tak nejste normální. Já si pamatuji na jeden trapas z mých mladých let.

Bylo mi tak pět a přišli k nám čerti s Mikulášem a andělem a přišli nás vystrašit. Ovšem něco se zvtlo. Ve chvíli, kdy jsem měl začít říkat básničku, spadl jednomu z čertů ocas. Hned jsem se zeptal, proč mu upadl, a on mi odpověděl, že prý to se čertům stává, ale že jim zase naroste. V tu chvíli jsem poznal, že „kecá“ a že je to náš převlečený soused. To byl okamžik, kdy jsem prokoukl celou tu blamáž. Byl jsem drzý a řekl jsem mu

příjmením, a tak raději odešel. Nicméně ostatní mě přesvědčovali, že je skutečný. Nepřesvědčili mě. Tahle příhoda mi tak trochu zkrátila dětství.

Foto z letošní školní nadílky

Pepíček u stroměčku: „Ty všechny dárky mi přinesl Ježíšek?“

„Pochopitelně, kdo jiný?“

„To znamená, že vy jste se na mě zase vykašlali?“

„Dobrý den, sousede, už jsem vás dlouho neviděl!“

„Víte, před třemi týdny jsem spadl ze schodů.“

„To je hrozné! Za celou tu dobu nikdo nepřišel, aby vás zvedl?“

Ptáme se...

Vánoční anketka

1) Proč mám rád/a vánoční prázdniny?

2) Co bych nikdy nechtěl/a dostat pod stromeček?

3) Co bych naopak chtěl/a dostat pod stromeček?

Johanka 4.C

1. Miluju sníh a mám ráda Vánoce
2. Učení
3. Plátno na malování

Filip 4.B

1. Nejde se do školy
2. Papíry
3. Herní počítač.

Anička 4.C

1. Je volno
2. Pavouka
3. Fotoaparát.

Míša 4.C

1. Není škola
2. Panenku Chucky
3. I phone 7.

Nela 4.B

1. Můžu být s kamarády
2. Noviny
3. Segway

Marek 4.B

1. Můžu dlouho spát
2. Panenky
3. Telefon nebo počítač.

Lukáš 4.B

1. Nevidím spolužáka Ivana. ☺
2. Mravence.
3. Peníze.

Pavel 3.A

1. Je silvestr
2. Kapesníky
3. Řidičák.

Anička 4.B

1. Nejdeme do školy
2. Ponožky
3. Koně.

Áďa 4.C

1. Hraju s kamarádkami hry na počítači
2. Učení
3. Blokopedii Minecraftu.

Marek 6.B

1. Nemusíme jít do školy
2. Ponožky a jiné „měkouše“ (měkké dárky)
3. Xbox 360.

Proč mám rád(a) vánoční prázdniny?

Bětko 3. A - Nemusíme do školy! ☺
Karolína 3. A - Můžu být doma s rodinou.
Verča 1. C - Kvůli radovánkám zimy.
Míša 1. A - Můžeme dělat kraviny.

Co bys pod stromeček nechtěl(a)?

Nikola 3. A - Medvěda.
Honza 3. B - Barbie.
Lenka 1. A - Klukovskou stavebnici.

Co bys pod stromeček chtěl(a)?

Adam 3. B - Autíčka Hotwheels.
Paní vychovatelka Krulišová:
Hodné a zdravé děti.
Tonda 1. A Stavebnici Lego.

Ptali se mladší redaktoři

Ptali jsme se, tentokrát paní učitelky Jirkovské

Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Byl to můj sen od dětství.

Je naše škola první, kde učíte?

Není, předtím jsem učila v Praze.

Jaké to je?

Náročné i radostné.

Jak se pracuje u malých dětí?

Je nutné být zodpovědný, ale je to i zábavné.

Co děláte ráda ve volném čase?

Právě rekonstrujeme dům.

Co učíte nejraději?

Český jazyk.

Kdo vás učil v 1. třídě? Vzpomínáte ráda?

Pan učitel Martin Drahovzal. Ano.

Wewerka, ačmE, Štěpán

Jdou Němec, Rus a Čech na popravu. První jde Němec a může si vybrat, jestli chce zastřelit, oběsit nebo elektrický křeslo. Vybere si elektrický křeslo, ale nejde elektrika, tak mu dají milost. Tak stihne pošeptat Rusovi, aby si vybral elektrický křeslo, a ten taky dostane milost. Ale pošeptá to ještě Čechovi a ten povídá: „Když nejde elektrika, tak mě teda zastřelte.“

Hrabeme se ve 20. století...

Fenomén 20. století- videohry !

Rok 1947 je považován za rok vzniku první hry, která byla vytvořena pro hraní na tzn. katodových trubcích. Tato hra měla jednoduchý princip, kde se celkem osm katodových trubcí používalo k simulaci střely odpálené na cíl (inspirováno radarovými displeji používanými za druhé světové války). Mnoho lidí přiznává vynález videoher Williamu Higinbothamovi, který v roce 1958 vytvořil hru

nazvanou Tennis for two (Tennis pro dva). Na rozdíl od Pongu a jemu podobných raných her představil Tennis For Two zjednodušený tenisový kurt z pohledu z boku. Míček podléhá gravitaci a musí být odehrán přes síť. Hra se hraje se dvěma objemnými ovladači, na kterých jsou tlačítka pro ovládání trajektorie a odpálení míče přes síť.

V roce 1969 skupina studentů naprogramovala hru nazvanou Space War! (Vesmírná válka) na tehdy novém počítači Dec PDP-1. Hra proti sobě postavila dva lidské hráče, každý ovládal vesmírnou loď, schopnou vypálit rakety. Uprostřed herního pole byla černá díra, která vytvářela silné gravitační pole a tím se stala pro hráče dalším zdrojem nebezpečí. Tato hra se rychle začala distribuovat přímo s počítači DEC .

V roce 1972 také vyšla první herní konzole pro americký domácí trh Magnavox Odyssey. Konzole se napojovala na televizi. Nezaznamenala však velký úspěch. První úspěch videoher nastal až v roce 1975, kdy Atari vydal konzolovou verzi Pongu. Jeho úspěch odstartoval výrobu stovek klonů této hry, včetně Coleco Telstar, které mělo úspěch s více než desítkou modelů.

V roce 1994 byla na trh uvedena herní konzole PlayStation od společnosti Sony, která soupeřila s Nintendem 64.

V roce 2000 na trh přišla zmenšená varianta původního modelu nazývaná jako PSone. Nahradil tak původní šedý model a jeho jméno bylo upraveno na PlayStation 2, aby se předešlo nechtěným záměnám s jeho následníkem.

Jako reakce Microsoftu na PlayStation 2 vznikla herní konzole Xbox. Vyznačuje se hardwarovou a softwarovou rozšiřitelností (například je možné si do konzole přidat vlastní pevný disk, využívat klávesnici, myš a podobně).

Tato ochutnávka her není pochopitelně úplná, dnes jsou možnosti neomezené. Otázkou je - je to dobře?

Alex

Perličky z českých školních lavic

Kráva má žaludek desetkrát větší než je ona sama.

Křeček obecný se ničí tím, že udělá na polích velké množství škody.

Hlodavci mají chrup, který vyčnívá z tlamy, hmyzožravci mají zuby, které nejsou vidět.

Rejska rozeznáme od myši tím, že když zadupeme, tak umře. Nebo když klapne pastička na myši, tak se taky poleká a umře.

Funkce lesa: Lesy zadržují vodní páry a tím se osvěžuje vzduch při páření.

Význam včely medonosné je, že piluje stromy a vyrábí med.

Bourec morušový má význam, že se z něj dělá hedvábí.

Přírodní hedvábí je tkanina, ve které se zavrtává larva bource morušového.

V tundře je chladno, neboť se tam pěstují mechy a lišejníky.

Bavíme se...

Co všechno je schopná učitelka udělat, aby vylepšila své sportovní výkony?

Pozorní i nepozorní žáci si jistě všimli, že paní učitelka Randíková převratně změnila účes. A my víme proč!

Jak všichni jistě víte, paní učitelka je velice soutěživá. Přemýšlela nad tím, jak zlepšit své výkony bez větší námahy, a vzala to hezky z fyzikálního hlediska! Nechala se ostříhat, aby zmenšila odpor a zlepšila aerodynamické vlastnosti svého těla. To je nápad, že? Naše redakce zjistila, co dalšího hodlá tato sportovkyně podniknout. Další jsou na řadě její brýle, které upraví tak, aby skloubily své dioptrické vlastnosti s bezpečným, ale aerodynamickým tvarem, aby ji nebrzdily při orientačním běhu (a aby nemusela neustále plýtvat penězi za nákup drahých kontaktních čoček). Uvidíme, jak se jí to podaří! **Jonáš**

Kachna

Když se zeleninový salát dělá ze zeleniny, z čeho se dělají psí suchary?

Proti psu se kočka brání tím, že prská a drápama mrská.

„Proč náš pes vždycky běží do rohu, když někdo zvoní?“ „Protože je to boxer.“

Puzzlík 2017/2018

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

14. ročník

Redakce 2017/2018:

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš) 9.A

Alex Bálek (Alex) 9.A

Michal Nedvěd (Myšák) 8.tř.

Matyáš Wojewoda (Dody) 7.A

Ema Alexandrová (ačmE) 6.A

Filip Nedvěd (Fífa) 6.B

Ondra Chlubna (Chondra) 6.B

Eva Kůsová (Wewerka) 6.B

Redaktor elév:

Štěpán Horčák (Štěpán) 5.B

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz